

Η ψυχολόγος μας συμβουλεύει πώς θα σταθούμε άξιοι συμπαραστάτες στα παιδιά μας τη νέα σχολική χρονιά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μια νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε. Και όταν αναφερόμαστε στο σχολείο δεν αναφερόμαστε μόνο στις τελευταίες τάξεις, αλλά από το νηπιαγωγείο μέχρι την Τρίτη λυκείου.

Και αυτό γιατί κάθε τάξη ανεξάρτητα βαθμίδας για τα παιδιά είναι δύσκολη. Το ίδιο δύσκολο και τρομακτικό φαντάζει το νηπιαγωγείο σε ένα μικρό πεντάχρονο, με την Τρίτη Λυκείου σε ένα δεκαεπτάχρονο έφηβο, που προετοιμάζεται για την εισαγωγή του στη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συνεπώς και οι γονείς επηρεάζονται άμεσα από όλη αυτή τη σημαντική διαδικασία.

Σε πολλές περιπτώσεις η αρμονία ή όχι μιας οικογενείας εξαρτάται από την επίδοση των παιδιών στο σχολείο. Παράλληλα όμως και η πορεία των παιδιών και το πώς μέσα στα χρόνια θα αντιμετωπίσουν τις σχολικές τους υποχρεώσεις, ακόμα και οι επιδόσεις τους επηρεάζονται από τη γενική συμπεριφορά των γονέων. Από τις απαιτήσεις που οι γονείς έχουν, από την επαφή με τα παιδιά τους, από το πώς αντιμετωπίζουν και οι ίδιοι το σχολείο, εάν δηλαδή το απαξιώνουν ή είναι ένα μέσο χειραγώγησης των παιδιών τους. Για να πάνε λοιπόν όλα καλά και για να αποφύγουμε εντάσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς, επαναλαμβάνοντας ότι συμπεριλαμβάνουμε όλες τις ηλικίες, θα ήταν ορθό οι γονείς να έχουν κάποιες

συγκεκριμένες συμπεριφορές .

Ας τις δούμε αναλυτικά :

- Ενθαρρύνουμε το παιδί μας για ότι έχει να αντιμετωπίσει .
- Δίνουμε κίνητρα για να μελετά, να είναι δραστήριο, να μη τα παρατά και να μην δειλιάζει στα δύσκολα, με βασικότερο όπλο του τη δύναμη που η γνώση του δίνει .
- Το βοηθάμε στο να οργανώσει καλά το χρόνο του, το πρόγραμμα του, με όλες τις δραστηριότητες που θα έχει . Πολλά παιδιά δυσκολεύονται στο να οργανωθούν, με αποτέλεσμα να φαίνεται ότι τεμπελιάζουν ή ότι είναι αδιάφορα. Ωστόσο, κάτι τέτοιο μπορεί να μην συμβαίνει. Απλά μπορεί να μην ξέρουν από πού πρέπει να αρχίσουν .
- Δε συγκρίνουμε ποτέ τα παιδιά μας με άλλα παιδιά για να τα μειώσουμε. Αν προκύψει σύγκριση θα πρέπει να είναι μόνο για ενεργοποίηση.
- Δείχνουμε την απογοήτευση μας σε περίπτωση μειωμένης απόδοσης αλλά όχι με απαξίωση . Η απογοήτευση θα πρέπει να εξηγηθεί ως μια φυσική μας εκδήλωση, γιατί είμαστε σίγουροι για τις δυνατότητες τους, πιστεύουμε σε αυτά και άρα ξέρουμε ότι μπορούμε να περιμένουμε τα καλύτερα.
- Αναγνωρίζουμε τα ταλέντα του και τα υποστηρίζουμε ανεξάρτητα από τις προσωπικές μας φιλοδοξίες. Δεν χειραγωγούμε.
- Είμαστε σε επαφή με τους εκπαιδευτικούς.
- Παρατηρούμε πάντα τις όποιες διακυμάνσεις του παιδιού ή μεταβολές στην απόδοση του και τις αλλαγές στη συμπεριφορά του. Κάτι μπορεί να συμβαίνει στη ζωή του που το δυσκολεύει .
- Ενημερώνουμε το παιδί ότι στο σχολείο θα γνωρίσει πολλούς ανθρώπους και θα έρθει αντιμέτωπο με πολλές διαφορετικές νοοτροπίες και συμπεριφορές. Εκείνο δε θα πρέπει να φοβάται να είναι ο εαυτός του. Να μην μιμείται απλά ότι κάνουν οι άλλοι. Να ξέρει να υπερασπίζεται τον εαυτό του και να σέβεται τη διαφορετικότητα, καθώς και να ενημερώνει τους δασκάλους του αν αντιληφθεί ότι κάποιο παιδί χρειάζεται βοήθεια .
- Δε θέτουμε τους κανόνες μας αυταρχικά ως βέτο αλλά με ελαστικότητα, εξήγηση και διάλογο . Έτσι δε θα έχουμε εντάσεις που οδηγούν σε χάσμα ανάμεσα στα παιδιά και τους γονείς .

Μην ξεχνάτε να δείχνετε την αγάπη σας στα παιδιά σας.. Να μάθετε όλη η οικογένεια να λειτουργείτε ως ομάδα και όχι ως αντίπαλοι . Μόνο έτσι θα κατακτήσετε τη νίκη, η οποία ανάλογα με τις περιστάσεις είναι και διαφορετική. Και φυσικά, ως γονείς πλέον , θυμηθείτε πως ήσασταν εσείς ως μαθητές και προτείνετε στα παιδιά σας τρόπους για να διευκολυνθούν. Προπάντων όμως, μην επαναλαμβάνετε πράγματα και συμπεριφορές που και εσάς ως παιδιά είχαν πληγώσει ή δυσκολέψει .

Από τη Μάγδα Δασκαλάκη, εξελικτική ψυχολόγο

Επιστημονική συνεργάτη neadiatrofis.gr